

ਸਿਵਲ ਰੇਫਰੈਂਸ

ਭੰਡਾਰੀ ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਦੁਲਟ ਜੇ

ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਸਪਲਾਈ ਕੰਪਨੀ, ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਪੁਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਸਿਮਲਾ, - ਜਵਾਬਦੇਹ

ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1922 ਦਾ XI)-ਸੈਕਸ਼ਨ .10- 1958
ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਸਪਲਾਈ ਕੰਪਨੀ—ਸੇਵਾ ਲਾਈਨਾਂ ਵਿਛਾਉਣਾ—ਫਰਕ- ”
ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਖਰਚੇ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ - ਕੀ ਵਪਾਰਕ ਰਸੀਦਾਂ ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸਯੋਗ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾ ਲਾਈਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਛਾਉਣ ਲਈ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਰਸੀਦਾਂ ਵਪਾਰਕ ਰਸੀਦਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਭ ਤੱਤ ਸੇਵਾ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਰਸੀਦਾਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਲਾਗਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਹੈ, ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸਯੋਗ ਆਮਦਨ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਜੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਉਹ ਸਿਰਫ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਪੂੰਜੀ ਖਰਚ ਵਜੋਂ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਲਾਭ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਕੋਈ ਆਮ ਜਾਂ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਉੱਦਮ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ.

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਪੀਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ (ਸੇਧ) ਐਕਟ 1939 (1939 ਦਾ ਐਕਟ VII) ਦੀ ਧਾਰਾ 92 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਇੰਡੀਅਨ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ 1922 (1922 ਦਾ ਐਕਟ XI) ਦੀ ਧਾਰਾ 66(1) ਅਧੀਨ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕੇਸ , ਦਿੱਲੀ ਬ੍ਰਾਂਚ, ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ।

“ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਈਨਾਂ (ਜੋ ਕਿ ਮੇਨ ਦੀ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ) ਲਈ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀਆਂ ਰਸੀਦਾਂ ਸਨ।

ਵਪਾਰ ਦੀਆਂ ਰਸੀਦਾਂ ਅਤੇ ਕੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੇਸ਼ਿਟ ਤੱਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਸੇਵਾ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਰਸੀਦਾਂ ਘਟਾਓ ਸੇਵਾ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਲਾਗਤ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸਯੋਗ ਆਮਦਨ ਸੀ”

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਡੀ.ਕੇ ਮਹਾਜਨ, ਗੰਗਾ ਪਰਸ਼ਾਦ ਜੈਨ ਅਤੇ ਏ.ਸੀ. ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰੀ ,

ਐਸ ਐਮ ਸੀਕਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਹੇਮ ਰਾਜ ਮਹਾਜਨ , ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਦੁਲਟ, ਜ਼. ਇਹ ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ। ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਸਪਲਾਈ ਕੰਪਨੀ ਕੋਲ ਕੁਝ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਹੈ। ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਟਰਾਂਸਮਿਸ਼ਨ ਲਈ ਕੰਪਨੀ ਕੋਲ ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਸ ਦੇ ਡਿਸਟ੍ਰੀਬਿਊਟਿੰਗ ਮੈਨ ਹਨ; ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਬਿਜਲੀ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਸਕੇ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾ ਲਾਈਨਾਂ ਨੂੰ ਮੈਨ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਦੇ ਪਿਆਰ ਤੱਕ ਵਿਛਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਕੰਪਨੀ ਹਰ ਸਾਲ ਇਹ ਸੇਵਾ ਲਾਈਨਾਂ ਵਿਛਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਲਾਈਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਛਾਉਣ ਦੀ ਲਾਗਤ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਲਾਗਤ ਵੀ ਵਸੂਲਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 31 ਮਾਰਚ, 1948 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਏ AC ਕਾਊਂਟਿੰਗ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ। ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਤੋਂ 12,530 ਰੁਪਏ ਲਏ ਗਏ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਰਵਿਸ ਲਾਈਨਾਂ ਵਿਛਾਉਣ ਦੀ ਅਸਲ ਲਾਗਤ ਸਿਰਫ ਰੁਪਏ ਸੀ। 5,669 ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਸਰਵਿਸ ਲਾਈਨ ਵਿਛਾਉਣ ਦੀ ਲਾਗਤ ਅਤੇ ਇਸ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਟੈਕਸਯੋਗ ਆਮਦਨ ਸੀ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰਸੀਦਾਂ ਆਮ ਵਪਾਰਕ ਰਸੀਦਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣਯੋਗ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰਸੀਦਾਂ ਪੂੰਜੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਆਮ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਆਮਦਨ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਟੈਕਸ

ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੇ as- Co. 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ

> ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਕਿ ਇਹ ਸੇਵਾ ਲਾਈਨਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਸੰਪੱਤੀ ਹਨ ਅਤੇ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸੇਵਾ ਲਾਈਨਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਪੂੰਜੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜੋੜ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਸੀਕਰੀ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਸੇਵਾ ਲਾਈਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸੰਪੱਤੀ ਹਨ ਜੋ * ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ ਅਤੇ ਆਮ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਇੱਕ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਮਾਲਕ, ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਸਿਟੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਟਿੱਪਣੀਕਾਰ, (ਜੇਡਬਲਯੂ ਮੀਰੇਸ), ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਬਰਮਾ ਵਿੱਚ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ ਐਨਰਜੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਉਪਲਬਧ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਾਏ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੇਵਾ ਲਾਈਨਾਂ ਉਹਨਾਂ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹਨ ਜੋ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ, ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇਕ ਵਾਰ ਦ ਅਕੋਲਾ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਸਪਲਾਈ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ, ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗੁਲਬਾਈ (1) ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਾਗਪੁਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਮਾਲਕੀ। ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੇਵਾ ਲਾਈਨਾਂ ਦੀ ਨਾ ਕਿ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਆਮ ਨਿਯਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਾਸ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ, . ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸੰਕੇਤ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸੇਵਾ ਲਾਈਨਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁੱਖ ਲਾਈਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹਨ, ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਸਹੀ ਹੈ,

ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਦੇ ਐਮ.ਆਰ. ___ ਮਹਾਜਨ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਕੰਪਨੀ ਹੋਸ਼ਿਆ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਸਰਵਿਸ ਲਾਈਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਛਾ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪੂੰਜੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਜੋੜ ਰਹੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਕਮਿਸ

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਸੰਚਾਲਕ, ਕਿ ^{ਥੀ} ਮਹਾਜਨ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ^{ਥੀ} ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾ ਲਾਈਨਾਂ ਹਨ।

-----ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਭੁਇਟ, ਜੇ. ਸੇਵਾ-ਲਾਈਨਾਂ ਲਗਾ ਕੇ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਮੁਨਾਫਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਛੋਟ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ

ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਜਨ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਜੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਪੂੰਜੀਗਤ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਯੋਗਦਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨੂੰ, ਇਸ ਲਈ, ਪੂੰਜੀ ਰੀਸਿਪਟਾਂ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ; ਜਾਂ, ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਇੱਥੇ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀ ਪੂੰਜੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਜੋੜ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਸੇਵਾ-ਲਾਈਨਾਂ ਵਿਛਾਉਣ ਦੀ ਲਾਗਤ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਇਸ ਲਾਗਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਲਾਭ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਭਾਗ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਜੋਂ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਮਦਨ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਰਵਿਸ ਲਾਈਨਾਂ ਵਿਛਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਇੱਕ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਬਲਕਿ ਇਹ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਨਿਯਮਤ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਇਸ ਗਤੀਵਿਧੀ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਦੂਜੇ ਆਮ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਹ ਕਹਿ ਲਈਏ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗਤੀਵਿਧੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਲਾਭ ਆਮ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਆਮਦਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਹਿਸਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਉਹਨਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵਪਾਰਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂੰਜੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਲਈ ਪਾਰਟੀਆਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤਮ

ਭੇਦ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਨੂੰ ਚਾਲੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਉਸ ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਤੱਥ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਨੇ 'ਵੀ' ਦੀ ਚਰਚਾ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਬੇਲੋੜਾ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਮਾਮਲੇ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰੋਬਾਰ, ਪੇਸ਼ੇ ਜਾਂ ਵੋਕੇਸ਼ਨ ਟੈਕਸਯੋਗ' ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੁਨਾਫੇ ਅਤੇ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਟੈਕਸਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 10 ਵਿੱਚ ਇਕੋ ਇਕ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਅਜਿਹੇ ਮੁਨਾਫਿਆਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ,

ਕੁਝ ਕਟੌਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸੁਗੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਨੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਸਲ ਸਵਾਲ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰਸੀਦਾਂ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਵਪਾਰਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜਦੋਂ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਸਰਵਿਸ ਲਾਈਨ ਵਿਛਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਲੈ ਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੁਨਾਫਾ ਆਮ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਲਾਭ ਹੈ।

ਮੌਗੀਰ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਸਪਲਾਈ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ, ਮੌਗੀਰ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (1) ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਟਿਕੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਮੌਜੂਦਾ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਨ। ਕੇਸ, ਅਤੇ ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਸੇਵਾ ਲਾਈਨਾਂ ਦੇ ਵਿਛਾਉਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਜੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਉਹ ਇੱਕ ਪੂੰਜੀ ਰਸੀਦ ਸੀ। ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ, ਜੇ., ਜਿਸ ਨੇ ਮੁੱਖ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ, ਨੇ ਕਿਹਾ-

“ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪੂੰਜੀ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਖਰਚੇ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਲਈ ਵਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਪੂੰਜੀ ਰਸੀਦ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਾ ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਾਜਨ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਪਰ, ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਨਾਲ

(1) ਏਆਈਆਰ 1954 ਪੈਟ. ੪੭੧॥

ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, I ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਸਪਲਾਈ, ., .1 A

ਕੰਪਨੀ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਇਹ ਸੋਚਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਕਿ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਥ ਇਹ ਸੀ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਉੱਤੇ 5 " ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਪੂੰਜੀ ਖਰਚ ਵਜੋਂ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਕੁਝ ਹੈ

ਬੁਲਟ, ਜੇ. ਲਾਭ ਦਾ ਰੂਪ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਮ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਕੋਈ ਆਮ ਜਾਂ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਉੱਦਮ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਲਕਿ ਇਸਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਪਟਨਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਿਰਭਰਤਾ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਉੱਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ * • < ਬਾਂਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਬਨਾਮ ਪੂਨਾ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਸਪਲਾਈ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ (1) ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੱਥ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੇ ਸਨ

- front. ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਸਪਲਾਈ ਕੰਪਨੀ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਉਰਜਾ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਰਕਾਰ - ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਪੂੰਜੀਗਤ ਖਰਚੇ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਜੋ ਬਿਜਲੀ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖਰਚਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਸਰਕਾਰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਿਆ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਯੋਗਦਾਨ ਆਮ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਪੂੰਜੀ ਰਸੀਦ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਇਹ ਭੁਗਤਾਨ ਆਮ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਮਾਲੀਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। _ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਥ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਲਾਗਤ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਲਾਗਤ ਅਤੇ ਕੁੱਲ ਰਸੀਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅੰਤਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਲਾਭ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਬੰਬੇ ਦੇ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਥ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਖਾਸ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਕਾਰਵਾਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਵਪਾਰਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਾ, ^ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕੰਪਨੀ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਲਾਈਨਾਂ ਵਿਛਾਉਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਕੰਪਨੀ

ਇਸ ਗਤੀਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ੋਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਇਹ ਸਾਰੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਨਿਯਮਤ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ, ਵੀ.

ਸੇਵਾ ਲਾਈਨ ਵਿਛਾਉਣ ਲਈ ਖਪਤਕਾਰ ਵਪਾਰ- ਆਮਦਨ-ਕਰ ਹਨ।

ਰਸੀਦਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਦੇ ਤੱਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸੇਵਾ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸੇਵਾ

ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਲਾਗਤਾਂ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸਯੋਗ ਆਮਦਨ ਹੈ। ਮੈਂ, ~ * ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਪਰ

ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਸ਼. ਭੰਡਾਰੀ, ਮੁੱਖ ਜੱਜ-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ. ਜੇ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ